

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Cosroes propter secundas Iustiniani res inuidia tabescens, contra
Romanos exercitum eduxit, ac plurimas ciuitates deleuit, inter quas
Antiochia magna vna fuit. Caput XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

EUGAR. HISTORIAE

Quòd Cosroes propter secundas Iustiniani res inuidia
rabescens, contra Romanos exercitum eduxit,
ac plurimas ciuitates deleuit, inter quas
Antiochia magna vna fuit.

Caput XXIII.

Literis est etiam ab eodem Procopio traditum, Chosroem, vbi accepit res tum in Libya, tum in Italia tam prosperè successisse imperio Romano, graui inuidiae flamma exarsisse, Imperatoriq̄ue obiectasse, nonnulla ab eo contra fœdus ictum factitata, & pacem inter ipsos constitutam propterea diremptam esse. Iustinianum verò primum legatos misisse ad Chosroem, qui illi suaderent, ne pacem, quam sempiternam vocabant, rumpere, neve fœdera pacta violaret, sed si quid anceps videretur aut controuersum, amicè & beneuolè componeretur. Chosroem inuidia estu, qui in eius animo efferuescebat, furentem, nullam equam conditionem admisisse, sed magno exercitu collecto, fecisse in imperij Romani fines, decimo tertio anno regni Iustiniani, incursionem: Scribit præterea idem author Chosroem Surū urbem ad litora Euphratis sitam obsidione expugnatam diruisse: qui alia cum illis pacisci videbatur, alia verò, eaq̄ue scelestissima in eos admittebat. Quippe nihil, quod paciscebatur, seruauit: atque dolo potius, quàm armis vrbe illa potitus est. Eundem item Berceam incendisse, deinde impetum fecisse in Antiochiam, cum iam Ephraimius illius episcopatum gessit: qui quidem urbem propterea reliquit, quòd nemo ex speculatoribus quos emiserat ad ipsum reuertit. Cuius prouisione Ecclesiam, & omnia ad eam spectantia seruata dicuntur. Nam eam sacris monumentis vndique ornauit, vti eo pacto ab hostium violentia redimeret. Quin est apud eundem scriptorem acri quodam orationis genere ad animos legentium commouendos commemoratum, qua ratione idem Chosroas Antiochiam ceperit, & quod omnia in ea ferro & igne vastarit, & quo modo deinde venerit Seleuciam, & Daphnem eius suburbium, & postea Apameam, cuius Ecclesia administravit Thomas: vir non doctrina modò, Sed rectè factis etiam

etiam facile præstantissimus. Qui fortè vnà cum Chosroe certamen equorum in circo spectare (licet hoc ecclesiæ canon vetaret) neutiquam recusauit: quod propterea ab eo factum est, uti omnibus modis Chosrois furorem molliret mitigaretque. Quem percunctanti Chosroi, vellet ne eū in sua videre ciuitate, respondisse ferūt verè & ex aīo, nolle libeter eū ibi videre. Quod ei^o dictū Chosroē admiratū esse, hoīemq; veritatis causa, uti merebatur, admodū amplexatū.

De miraculo quod Apameæ, honorabilis vniuersi, crucis ligni virtute editum est.

Caput XXV.

Sed quoniam in hunc sermonem nostra delapsa est historia, miraculum, quod Apameæ factum fuit, quodque huic nostro operi est valde accommodatum, cōmemorabo. Ut primum Apameenses intellexere Antiochiā igne incensam, Thomam, quem dixi, rogabant, ut salutare vitaleque lignum crucis, licet consuetudo id minimè pati videretur, in medium proferret, inq; omniū oculis statueret, quò iam cū supremū vitę diē viderentur obituri, illud contemplarentur, amplexarenturq;, utpote in quo sola hominū salus posita esset: atq; adeò ad alterā vitā iam profecturi, crucē venerandā haberēt pro viatico, quę possēt eos ad meliōrē locū incolumes peruehere. Itaq; Thomas facit, quod rogatū est, certisq; diebus ad eā rē præstitutis, vitale crucis lignum profert, uti omnes vicini ibi in vnū conuenire possent, & salutis inde promanātis participes fierent. Eo etiam parentes mei vnà cum alijs commearunt, meq; id temporis ad scholā euntem secū duxerunt. Postquā verò data nobis fuit potestā honoratā crucem adorandi amplexandiq;, Thomas sublati manibus, lignū crucis, quo verus peccati maledictio deleta fuit, totū sanctuariū circūiens (uti in statis adorationis diebus fieri solebat) omnibus ostendit. Ac Thomā de loco in locū progredientem ingens flāma ignis splendescens, non ardentis sequebatur, adeò ut totus locus, in quo cōsistens venerandā crucē populo ostendebat, cōflagrare videretur. Atq; hoc factū est nō semel, aut iterū, sed sæpius, cum Thomas omnem illū locū circuiret, & populus congregatus eum, ut illud fieret, rogaret. Quæ res salutem,